

Marija zaspi in rodi Jezusa

(Stara narodna iz Framo)

Zapejmo vsi kristjani
Od Marije vsem ljudem!
Marija, sveti Jožef
Mi gresta v Betlehem.
Od mesta se podata
Pod revno štalico.

Jožef je Mariji rekel:
»Tvoj čas je uže pritekkel,
Ni povitja, ni odeje,
Ni druga ko veliki mraz!«

Marija se je ozrla,
Štalica se je odprla,
Marija Jožefa tišila:
»Jožef, ne maraj nič!

*

SLAVA BOGU NA VISAVAH
IN NA ZEMLJI MIR LJUDEM, KI SO
BOGU PO VOLJI
ČE SE BO V NASIH SRCIH RODIL
KRISTUS GOSPOD
NAM SIN HUDOBLJE NE BO MOGEL
ŠKODOVATI
Z ANGELI BOMO BOGA HVALILI
SLAVA BOGU NA VISAVAH
IN NAS DELEŽ BO / KAKOR GA JE
GOSPOD OBLJUBIL
MIR LJUDEM / KI SO BOGU PO VOLJI

Januš Golec:

Poverjenikov božični puran

Kratka slika g. poverjenika

Po hudem in dolgotrajnem trpljenju je poklical Gospod k sebi 27. marca 1923 komaj 52 letnega g. dr. Karla Verstovškega, poverjenika za prosveto ter upokojenega profesorja.

Rajni se je že pred vojno posvetil požrtvovalnemu ter nesebičnemu političnemu delu. Leta 1909 je bil izvoljen za deželnega, leta 1911 pa za državnega poslanca. V zadnjih vojnih letih je veliko storil za naše slovenske kraje kot deželni odbornik. Ob prevratu je bil na mestu z vso neustrašenostjo ter večletno politično izkušnjo. Rešitev Maribora iz nemških rok je njegovo delo. Z vso vnemo se je lotil v težavni službi prosvetnega poverjenika ureditve poprevratnega šolstva v Sloveniji. To nalogo je rešil s še danes največjega priznanja vredno odločnostjo ter strokovno rutino. V zahvalo za vzorno ureditev šolskega vprašanja je moral na pritisk nasprotnikov od hude bolezni ves izčrpan nazaj v šolo za profesorja, da je otel svoji soprogi ter šesterim nedoraslim otrokom pokojnino nekoliko višje stopnje.

Dr. Verstovškovo delo, zasluge za slovenski narod in njegovo občudovanja vredno nesebičnost ter poštenost je najlepše očrtal ob pokojnikovem odprtem grobu dne 30. marca 1923 na veliki petek na mariborskem mestnem pokopališču naš voditelj dr. Anton Korošec z besedami:

»Nobeni zvonovi ne zvonijo pri pogrebu za Slovenijo toliko zaslužnega moža, a kljub tihoti velikega petka gre od vasi do vasi, od mesta do mesta tužna vest, da je legel k večnemu počitku naš prijatelj in dobrotnik vse Slovenije. Ker je bil rajni tako plemenit značaj in blaga duša, je rad in po svoji moči pomagal vsem, ki so prihajali k njemu v dolgih vrstah.

In na vse te, kateri so se zatekali k njemu v stiskah in potrebah, ni nikdar stavil vprašanja: od kod ter kam gredo, ampak pomagal jim je, ker so bili potrebni.

Ob dr. Verstovškovem grobu žaluje ves slovenski narod, kateremu je rajni v življenju toliko dal.

Dr. Verstovšek je bil sicer ubog v življenju, ubog je umrl, dolgovi gledajo za njim v grob, a kljub temu je dajal nepregledno bogato svojemu narodu, zajemajoč iz bogastva svoje duše in plemenitega srca.

Vsej Bog vže dobro ve
Za najne težave vse.
Vsej bo se rodil človek Bog,
ki bo nas rešil iz nadlog.«

Marija plašč razgrne,
Ga dene pod noge,
Na njega je pokleknila
No malo je zaspala,
Bogu se v roke dala.
Marija se mi pa vzbudi,
Jezus pa v plašču leži.

Sveti Jožef pa zavpije,
Hitro skrbi za luč,
Da bi dobil, da bi dobil
Od Boga si pomoč.

Devica Marija
Povila ga v plenice,
Sveti Jožef je pa suknjo dal,
Da je Jezus mu zaspal.

(Podobe narisal Fr. Golob)